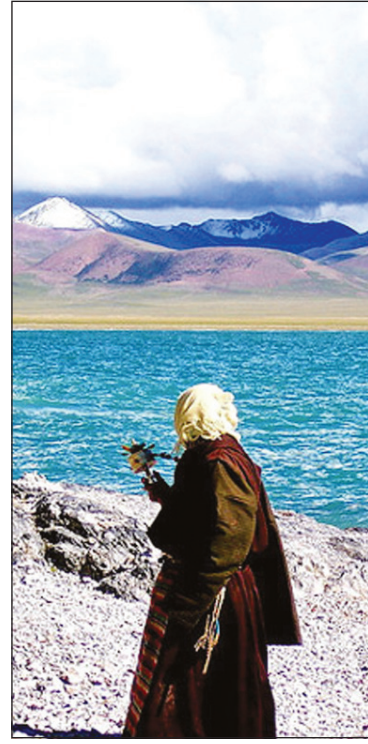

Небесното езеро е една от най-запомнящите се гледки в Китай с кристално чистите си води, боровите и кипарисови дървета, накацали по хълмовете и снежните шапки на планинската верига Тянь-Шан, които поразително напомнят за Швейцария или Роки Маунтийнс и дори живописни от тях заради долините с цветя и билки, които придават цветното очарование на местността. Намира на 110 км. източно от Урумчи и пътуване с кола до там отнема около 3 часа. То е най-високото кратерно езеро в света - на височина от 2000 м. над морското равнище.

Езерото е било вдъхновение за индийския писател Викрам Сет, който започва от тук пътуването си до Тибет. То дава и името на книгата му : „От Небесното езеро“. Будистите идват тук, за да почетат бога на състраданието, казахите лагеруват на бреговете му през периода от май до септември, а мястото е редовно посещавано от туристи. За щастие, обаче природата е останала непокътната. Сутрините тук са наистина магични, заради абсолютната отдалеченост от забързания ритъм на живот на съвременния човек, безмълвието и спокойствието, с които

НЕБЕСНОТО ЕЗЕРО

местността дарява посетителите си.

Хиляди юрти по бреговете и склоновете, стада от кози, овце и коне, и песента на вятъра в тревите разказват за легенди от невинните години на човечеството. Казахите, които лагеруват тук с цялото си домочадие и покъщнина, се прехранват най-вече с развъждането на кашмирските кози и овце. Другият източник на доходи, разбира се, е туризмът. Теренът позволява доста разнообразни възможности за прекарване на времето -

разходка с лодка из езерото или преход в планината. Много от местните хора предлагат на туристите подслон в техните домове и обиколка на кон. Това е наистина много добра възможност за гостите да се усетят живота на местните хора, да се потопят в тяхното ежедневие - малките радости и грижите, които го съпътстват. Езерото и планинското било приканват за приключения или просто за разходка из земи, недокоснати от човешката ръка.

ПОЯНГ - „БЕРМУДСКИЯТ ТРИЪГЪЛНИК НА ИЗТОКА“

С площ от около 3500 кв. километра, вместимост от 25 кубични километра вода и средна дълбочина 8 метра, езерото Поянг е най-голямото сладководно езеро в Китай. Разположено в окръг Дучанг, провинция Джянгши, то е дом за близо половин милион прелетни птици и предпочитано място за гнездене на множество от видовете. През зимата близо 90% от мигриращите Сибирски жерави се установяват по бреговете му.

Славата на езерото обаче не се дължи толкова на неговите природни красоти и разнообразието на видовете, а на опасната зона в северната част на водоема, заради която Поянг е известно още като „бермудския триъгълник на Изтока“.

За периода от началото на 60-те до края на 90-те години във водите му са погълнати над 200 лодки, из-

чезнали са 1600 души, а 30-тина оцелели впоследствие губят разсъдъка си. Преди да излязат да плават в тези води, много от местните рибари се молят, кадят тамян или извършват определени ритуали. 51-годишният Джанг Шяожин, който от 20 години изкарва прехраната си във водите на Поянг, разказва за бурите, които идват изневиделица. Те удрят за миг, продължават за кратко, и после всичко се нормализира, сякаш нищо не се е случило. Затова той, както и останалите рибари, следят внимателно за всякакви малки промени в езерото, независимо колко навътре плават.

Документирана е не една странна случка. На 16 април 1945 г. японска лодка потъва във водите на езерото. Никой от 20-членния екипаж не оцелява. Впоследствие японците спускат водолазен спасителен екип, от който

на повърхността се връща един, а останалите изчезват. Оцелелият е ужасен и не след дълго загубва разсъдъка си. По-късно е организирана няколкомесечна спасителна мисия. Не намират нищо, а няколко американски гмуркачи изчезват.

Според Хан Лишян, жител на окръг Дучанг, през 1977 г. в селото изграждат три язовира, единият от които е на езерото Поянг. Една сутрин язовирът, дълъг 600 м и широк 50 м просто вече не е там.

Не 3 август 1985 г. 3 лодки претърпяват инциденти във водите на езерото, но въпреки положените усилия, повредите им не са могли да бъдат отстранени. Хората не вярват, че не ветровете правят тези води опасни.

Преди време репортер от „Джакси Дейли“ отива до брега на езерото с няколко учени. Докато стои в разположения наблизно храм Лаоие, той усеща вятъра да духа от юг на север. Водните пръски обаче подсказват точно обратната посока. По думите на абата на храма Лаоие, на 5 март тази година - спокойно слънчев ден - 1000-тонна лодка се преобръща в езерото.

Местните жители намират обяснение в легендата за Джу Янджанг, основателя на династията Юан, който, губейки битка със свой противник близо до езерото, заотстъпвал към брега му. Наоколо нямало нито една лодка, но гигантска костенурка се появила и му помогнала да прекося водата. След като Джу станал император, той направил костенурката генерал и построил храма Лаоие близо до езерото в нейна чест. Според местните духът на костенурката броди наоколо и създава неприятности на рибарите.

Скептиците от своя страна пък казват, че причината за тези явления е в огромна пясъчна плитчина в езерото, преминаваща от изток на запад, която блокира водния поток и създава водовъртеж в дълбините. Тази теория обаче не обяснява липсата на намерени останки от потънали в езерото лодки. А факт е, че след като през 2011 година, вследствие на незапомнена суша, езерото Поянг пресъхна в голямата си част така, че кола можеше да се движи спокойно по дъното на водоема, от изчезналите през годините лодки и хора не беше открита и следа.